

Pasqual Maragall, l'alcalde de la Barcelona Olímpica

per RAMON VILADÉS

Fa temps que vàrem fer una entrevista a Pasqual Maragall perquè parlés als lectors de L'EROL sobre els Jocs de Barcelona 92. Per manca d'espai no l'havíem pogut publicar fins ara. I si ho fem és perquè creiem que encara és vàlida.

Ací van les respostes a les preguntes que vam formular-li:

—Quants anys s'han esmerçat en preparar la candidatura de Barcelona per als Jocs Olímpics del 92?

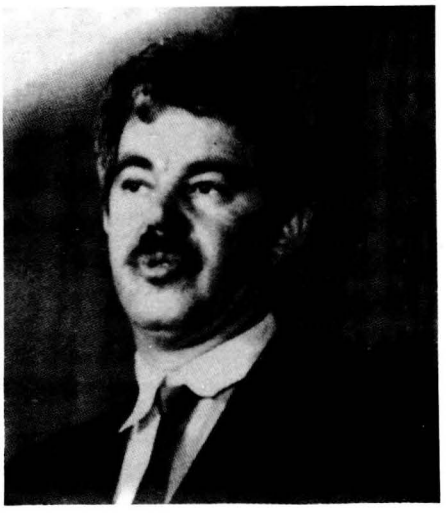
—De fet, Barcelona ja fa seixanta anys que ho demana: els atletes catalans quan van tornar d'Anvers el 1920 van demanar els Jocs per a l'any 1924. Modernament es va començar a posar fil a l'agulla el 1981, quan en Narcís Serra va cridar en Romà Cuyàs a fi de formar la primera Comissió de la Candidatura.

—El Sr. Samaranch va influir en l'elecció de Barcelona?

—Sí i no. Sí en el sentit que Samaranch ens dóna una respectabilitat. No, en el sentit de la seva intervenció directa. Ell va ser neutral i amb això es va guanyar el crèdit moral. Els membres del COI devien pensar que, si de Barcelona en surten homes com ell que han arribat tan amunt, lògicament la ciutat ha de tenir persones preparades per poder organitzar, amb dignitat, uns Jocs Olímpics.

—Quina col·laboració hi ha entre Ajuntament, Generalitat i Estat?

—Totes tres institucions són representades en el Consorci; la col·laboració és bona; jo voldria que ho fos més, no tant a nivell de coses que es deixen de fer, fonamentalment, sinó que, quan hi ha una campanya electoral, per exemple, tothom es veu obligat a escombrar cap a casa i en dir que hi ha dificultats, que no estem d'acord, etc..., però, en el fons, no és massa veritat. Hi ha hagut algun problema amb l'Estat perquè va trigar molt a decidir-se a pagar l'estadi; amb la Generalitat tenim pendent el tema de si el metro arribarà a Montjuïc o no.

D.d.B.

Pasqual Maragall, alcalde olímpic.

—Quin serà el cost total de les noves instal·lacions?

—El cost total de les instal·lacions esportives esperem que no sobrepassi gaire més dels 18.000 milions de pessetes pressupostades el 1985. És a dir: el pressupost global del 1985 era de 106.000 milions de pessetes. Tres quartes parts són d'organització, i s'hauran de cobrir amb les entrades, la T.V., etc... Resten uns 18.000 milions invertits en les instal·lacions, els quals s'hauran de cobrir amb les aportacions de totes les Administracions, inclosa la Diputació.

—Les obres d'infraestructura quin volum de diners mouran?

—És la part més quantiosa, però naturalment, això no entra dins el pressupost olímpic. Hi ha els cinturons de Ronda que ja s'havien de fer igualment —penseu que són projectats des del 1965. Manca per acabar un tros del segon cinturó que puja la quantitat de 65.000 milions; les obres que ha de fer RENFE i els arranjaments a Costes pugen uns 8.000 milions més, etc. De fet, són obres que Barcelona té pendents de cinquanta anys ençà.

—El pressupost destinat als Jocs s'amortitzarà?

—Per poc que les coses ens vagin bé esperem que els diners destinats als Jocs els amortitzarem tots. Crec que no tindrem pèrdues, ni probablement guanys.

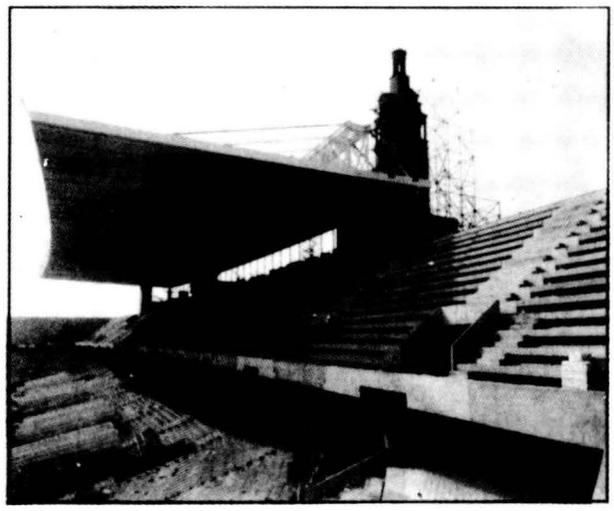
—Quants llocs de treball es crearan per fer totes les obres?

—Depèn. A l'organització estrictament hi treballen 180 persones; el dia que comencin els jocs si compten la policia, vigilància, protecció civil, voluntaris, etc., ens n'anirem a més de 40.000 persones. Ara bé, si compten les persones que treballen en les diferents obres es molt més difícil de comptabilitzar, car depèn de com les comptem; en aquests

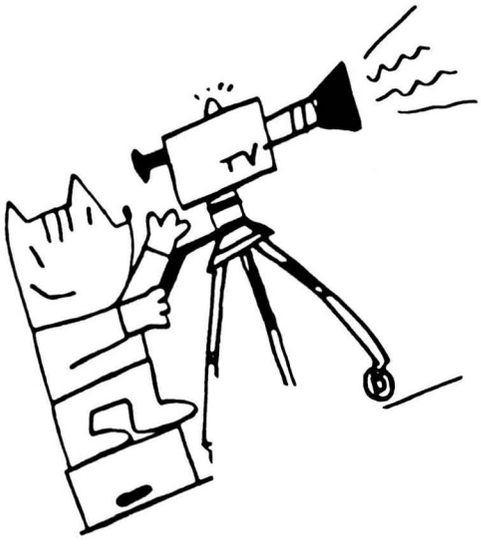

MARISCAL/COOB'92

Tribuna de l'estadi Olímpic COOB'92

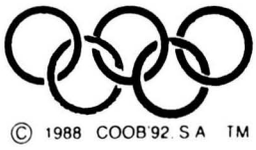

Cobi, la mascota de Mariscal, fent tasques de difusió.

J.M. TRIAS/COOB'92

Barcelona'92

© 1988 COOB'92 S A TM

Logotip dels Jocs Olímpics, de Josep M. Trias.

moments deuen haver-hi dues o tres mil persones treballant, entre la vila olímpica, l'estadi, el palau, l'anella olímpica, etc. Així que s'iniciïn altres obres aquestes xifres creixeran.

—Una pregunta que es fa molta gent es si, una vegada acabats els Jocs, les instal·lacions seran rendibles?

—Si es compta amortitzar-les econòmicament no és possible rendibilitzar-les. Ara, socialment sí, ja que Montjuïc és la zona de les grans inversions amb l'anella olímpica. La piscina Picornell ja hi era; l'estadi, encara que remodelat, ja hi era; es fa de nou el Palau d'Esports i l'INEF (el palau el fa la Diputació; l'estadi, l'Estat; i l'INEF, la Generalitat); si comptem l'estadi Serrahima i una pista d'hoquei que s'ha de fer, més l'antiga piscina olímpica, tot això farà de Montjuïc una gran àrea d'esport, cosa molt necessària per a la nostra ciutat.

—Quins projectes hi ha per embellir la ciutat i fer-la més acollidora?

—Bé, ja sabeu que hi ha el projecte "Barcelona, posa't guapa!"; aquest projecte va des de posar flors als balcons fins a l'arranjament de façanes, pintar baranes i persianes, a tenir cura dels rètols, de les portes dels comerços, etc. Hi ha un altre tema que és el de les restauracions dels monuments més significatius: l'Arc de Triomf, monument a Mn. Cinto, la Pedrera, etc...

—En l'aspecte cultural, què es pensa fer?

—Durant les Olimpíades hi haurà el Festival Olímpic, però, a més, volem aprofitar el fet olímpic. Els Jocs duren quinze dies i l'Olimpíada dura quatre anys, segons el calendari grec. L'Olimpíada va començar el 2 d'octubre proppassat, quan l'alcalde de Seul em va lliurar la bandera olímpica. Amb el Festival d'òpera i rock que es va fer, va començar l'olimpiada cultural de Barcelona; d'aleshores ençà, cada any hi haurà festivals, concursos, premis, etc... —premis que no siguin coberts pels Nobel. Així, crearem els premis Sert, Gaudí, Samaranch, Pau Casals, etc.

—A qui correspon la coordinació de la seguretat?

—El responsable de la seguretat és l'Estat, per tant, serà aquest qui coordinarà totes les forces.

—Catalunya es beneficiarà dels Jocs?

—Jo crec que sí. Culturalment apareixerem davant del món que encara no ens coneix; econòmicament, encara que l'impacte més gran serà Barcelona, també Banyoles, la Seu d'Urgell, Terrassa, Sabadell, Badalona, Mataró, Reus, Sant Sadurní, Vic, en sortiran molt beneficiades, ja que en aquests llocs es faran proves olímpiques; això permetrà que l'impacte econòmic es distribuexi en àrees concèntriques al redós d'aquestes localitats. Crec que l'impacte serà fort.

—La nostra llengua quin lloc ocuparà?

—Lloc d'igualtat amb l'anglesa, francesa i espanyola. La carta olímpica diu que la llengua oficial és la del lloc, més l'anglesa i la francesa; si aquí en tenim dues, les dues seran oficials.

—Hi haurà algun centre que promocioni Catalunya?

—Nosaltres ens cuidem de donar a conèixer tant com puguem la nostra cultura i les nostres belleses; tractarem de promocionar a fons tot el que és i representa Catalunya; no cal dir que col·laborem amb la resta de l'Estat espanyol.

—Hi ha algun problema greu per resoldre?

—De problemes n'hi ha moltíssims. El més greu, més que l'econòmic, és el logístic, o sigui: la coordinació de tot el que s'ha de tenir en compte a l'hora d'organitzar uns Jocs; sens dubte que serà el més complicat.

—Vol afegir alguna cosa més?

—Ja que m'heu donat l'oportunitat de parlar des de L'EROL, deixeu-me saludar tots els amics berguedans, i espero que l'optimisme olímpic arribi també al Berguedà.

Ramon Viladés